

čených (§ 151 zák. č. 76/27 Sb.) může býti hleděno jen k položkám, které z tohoto titulu byly odečteny při vyměření daně činžovní na rok 1927. Pravidla nepodávají podkladu pro to, že chtěla poplatníku přiznati vedle výhody nižší činže (nájemní hodnoty) z roku 1927 ještě také větší srážky vypočtené z vyšší činže z roku, pro který se dávka vyměřuje.

Správně zamítl tedy žal. úřad odvolání, pokud se domáhalo toho, aby při vyměřování zmíněných dávek bylo přihlíženo při činži za rok 1927 k odečitatelným položkám z roku 1929.

St-lka uplatňuje dále jako vadu řízení, že nebylo vyřízeno její odvolání týkající se »ostatních« objektů.

Nss shledal tuto námitku důvodnou. — — — —

Č. 11.088.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní:
 * Skutečnost, že nemocenská pojišťovna vzala bez přihlášky zaměstnavatelovy jeho zaměstnance do své evidence, nezprošťuje zaměstnavatele sama o sobě povinnosti k náhradě podpůrného nákladu podle odst. 2 § 20 zák. 221/24 ve znění zák. 184/28 Sb.

(Nález ze dne 23. února 1934 č. 16.625/31.)

V ě c: Okresní nemocenská pojišťovna v Brně proti městské radě zemského hlavního města Brna o náhradu léčebných výloh.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: V odvolání proti platebnímu výměru okr. nemoc. pojišťovny v Brně z 18. února 1931, jímž byla Hermíně L. předepsána podle § 20 odst. 2 zák. č. 221/24 Sb. náhrada léčebného v částce 147 Kč za Marii K., uvedla Hermína L., že K. u ní vstoupila do služby dne 11. prosince 1930, 15. prosince 1930 že jí poslala k okr. nemoc. pojišťovně, aby se ústně přihlásila, ježto pro nemoc tak nemohla učiniti písemně, že jí však nebylo známo, že K. se týž den hlásila nemocnou; namítala, že i toto hlášení jest pokládati za přihlášku, a že K. byla tudíž přihlášena včas, v zákonné lhůtě.

Městská rada hlavního města Brna, rozhodujíc jako politický úřad I. stolice, vyhověla nař. rozhodnutím podanému odvolání a zrušila platební výměr pro nezákonnost z těchto důvodů: »St-lka zaměstnávala Marii K. od 11. prosince 1930 do 15. prosince 1930, kterého dne se Marie K. hlásila nemocnou u okr. nemoc. pojišťovny v Brně a byl s ní tamtéž sepsán protokol dne 15. prosince 1930 a na základě tohoto protokolu bylo st-lce předepsáno pojistné a toto zapláceno. Byla tudíž M. K. vzata okr. nemoc. pojišťovnou v Brně 15. prosince 1930 do řádné evidence a podle rozhodnutí ss-u z 15. února 1907 č. 1446, Amtliche Nachrichten XIX/6, nahrazuje toto vzetí do evidence přihlášku. Poněvadž pak se toto vzetí do evidence stalo 4. den po nastoupení Marie K.

do služeb st-lky, jest považovati uvedenou za přihlášenou ve lhůtě podle ustanovení § 17 cit. zák., není tudíž předpis náhradních útrat ustanovením § 20 odst. 2 cit. zák. odůvodněn.»

O stížnosti okr. nemoc. pojišťovny v Brně uvážil nss toto:

Žal. úřad vychází v nař. rozhodnutí z právního názoru, že povinnost zaměstnavatele, normovaná v § 20 odst. 2 zák. č. 221/24 Sb. ve znění zák. č. 184/28 Sb., nenastává tehdy, když pojišťovna vzala zaměstnance ještě před uplynutím lhůty § 17 do své evidence, i když přihláška zaměstnavatelem učiněna nebyla, ježto pak nutno zaměstnance pokládati za včas přihlášeného. — Pro názor ten neposkytuje však znění cit. předpisu podkladu.

Cit. § 20 odst. 2 zavazuje zaměstnavatele k náhradě nákladu za dávky, když pojištěnce nepřihlásil buď vůbec, nebo jej přihlásil po uplynutí lhůty uvedené v § 17 teprve, když nastal pojistný případ. Předpis tento, jehož použití může se zaměstnavatel vyhnouti jen přesným zachováním předpisů o přihlašovací povinnosti (srov. Boh. A 8684/30), poji důsledky v něm uvedené k pouhému faktu, že zaměstnavatel nedostal včas své přihlašovací povinnosti, neobsahuje však ustanovení, že by zaměstnavatel byl liberován od povinnosti té, kdyby snad pojišťovna jiným způsobem se dozvěděla o existenci pojistného poměru. Výklad takový by odporoval přímo znění cit. § 20 odst. 2, podle něhož důsledky tam uvedené nastávají již tím, že zaměstnavatel nepřihlásil svého zaměstnance k pojištění, a nelze proto shledati správným názor žal. úřadu, že by se zaměstnanec pouhým vzetím do evidence bez přihlášky stal řádně přihlášeným s tím účinkem, že by důsledky nepřihlášení zaměstnavatele již nepostihovaly.

Č. 11.089.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní. — Živnostenské právo: * Za účinnosti zákona č. 221/24 Sb. ve znění zák. č. 184/1928 Sb. nemá společenstevní nebo gremiální nemocenská pojišťovna nároku, aby min. soc. péče podle § 278 odst. 5 schválila takovou změnu stanov pojišťovny, která rozšiřuje její působnost.

(Nález ze dne 23. února 1934 č. 17.338/31.)

V ě c: Společenstevní nemocenská pojišťovna v M. proti ministerstvu sociální péče o rozšíření působnosti.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Stěžující si společenstevní pojišťovna usnesla se ve schůzi představenstva dne 27. února 1931 podle § 278 odst. 5 zák. č. 221/24 Sb. ve znění novely č. 184/28 Sb. na změně § 1 odst. 1 svých stanov stran působnosti pojišťovny, který dosud zněl (v českém překladu) takto: »Nemocenská pokladna jest zřízena pod jménem »Ver-einigte Genossenschafts-Krankenkasse M. in M.«, má své stanoviště v sídle společenstev v M. a vztahuje svoji působnost na všechny živn.